

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET HERMAN BROERS

TEKST HANS BOCK FOTOGRAFIE MIKE DIJKSTRA

GEKEKEN

Geboren en getogen in Watergraafsmeer was Herman al op zeer jeugdige leeftijd langs het water te vinden. Eerst met een bamboehengeltje goudkarpertjes vangend, later in zijn jeugd actief struinend met wat deeg of maïs op grotere exemplaren.

Later ontwikkelde Herman een voorliefde voor het vissen met kunstaa's op snoek en baars. Hij maakte zijn eigen spinnerbaits, voorzien van zelfgebonden bucktail, en gebruikte al, via het world wide web bestelde jerkbaits, voordat ze hier bekend werden. De overstap naar het vliegvissern maakte Herman in eerste instantie om de gesloten tijd, waarin hij niet met zijn kunstaa's mocht vissen, te overbruggen.

FLY ONLY

Vliegvissern beviel zo goed dat Herman op een gegeven moment alleen nog met de vliegvishengel viste. Dat is al weer behoorlijk wat jaren geleden. Een uitgesproken voorkeur voor bepaald water heeft hij niet.

Wel vist hij graag op groot (zout) water. Zo vist hij in Nederland graag op het Oostvoornse meer en bij IJmuiden. Rondom IJmuiden probeert Herman altijd een grand slam te scoren. Op één avond en nacht moeten dan een zeebaars, fint, makreel en platvis gevangen worden. Maar ook het zeeforellen in Denemarken vindt Herman gaaf, waarbij hij in mei graag gericht op geep vist. Vol vuur vertelt Herman ook over zijn ervaringen op Harkers Island, 'the place where 10-weights go to die!' Als een false albacore met 65 km/uur de backing van de bijna dichtgedraaide reel scheurt en de hengel in het handvat kraakt, is Herman in zijn element. Aan de andere kant loopt hij ook warm voor een klein helder beekje in de Rockies, waar hij met een drietje kan peutenen.

BEURZEN

Ik realiseer mij dat ik op bezoek ben bij een zeer veelzijdig vliegvisser, die ook nog eens op internationale beurzen een zeer gewaardeerd vliegbinder is. Als het over het binden op beurzen gaat, komt Herman pas echt 'los'. Door de jaren heen heeft hij de hele scene leren kennen en natuurlijk kent men ook Herman. Zo staan er artikelen over hem in Japanse, Zweedse en Italiaanse magazines. Zelfs in het prestigieuze boekwerk 'Flytys of the World' wordt een aantal pagina's aan een portret van Herman besteed. "We hebben in Nederland een groot aantal vliegbinders van zeer hoog niveau", merkt Herman op. "Binders als Harry Schoel, Theo Bakelaar, Hans van Klinken, Jan Reniers, Kees Pootjes, Leon Links, Hans Weilenmann en vele anderen staan internationaal hun mannetje", vult hij aan. Of wij ons daar in Nederland voldoende van bewust zijn? Volgens Herman duidelijk niet. Hij geeft aan dan ook blij te zijn met deze rubriek in De Nederlandse Vliegvisser en zou het wel een goed idee vinden als de binders onderling het stokje door zouden mogen geven. Hermans stokje zou naar Jan Reniers gaan.

MATERIALEN

Herman bindt al 14 jaar op een LAW vise. "Af en toe doe ik Marc een plezier en bind ik op een beurs, waar hij zelf niet aanwezig kan zijn, op het nieuwste Petitjean-model. Dat is ook bepaald geen straf". Herman strikt zijn vliegen met GSP-draad van UTC. "Omdat ik nogal hard aan mijn binnendraad trek, kan ik niet goed met medium nylon en kevlar draad overweg. Het breekt te vaak". Herman gebruikt verder de rite bobbin holder, vanwege het systeem waarmee je de weerstand in kunt stellen. "Al was het alleen maar omdat je hem bijna vast kunt zetten!". Herman gebruikt graag streamerhair van Fly Scene in zijn streamers. "Het is prettig te verwerken en in het water heeft het een geweldige actie. Om de beste resultaten te behalen moet je eerst het streamerhair met een hondenborstel behandelen. Hierdoor verwijder je het onderbont en kam je de meeste klitten er uit. Het klit ook beduidend minder dan lama haar en is een stuk goedkoper. Het streamerhair komt overigens van IJslandse schapen".

SNOEKSTREAMERS

Over mijn vraag wat de beste kleur voor een snoekstreamer is, hoeft Herman niet lang na te denken. Het heeft volgens hem alles met vertrouwen te maken. "Zelfs als je weet dat een snoek een stuk van het kleurenspectrum niet kan zien en zodoende veel kleuren als grijs ziet, gaat het er om dat je in een kleur gelooft. Zo geloof ik bijvoorbeeld niet in blauw. Maar dat is persoonlijk. Als je vol vertrouwen met een blauwe streamer gaat vissen, vang je zeker snoek", licht hij zijn standpunt toe.

Volgens Herman moet een streamer van een formaat zijn, dat het voor een snoek de moeite is om van zijn plaats te komen. Hij gelooft ook niet dat een streamer te groot kan zijn. "Aan kunstaa's van 11 inch ving ik snoekjes van 50 centimeter". Op mijn vraag of snoeken die in een poldersloot hoofdzakelijk zijn ingesteld op aasvisjes van 10 cm, warm zullen lopen voor een streamer van de dubbele lengte, antwoordt Herman: "Natuurlijk wel, ze zullen het als een bonus beschouwen. Daarnaast is snoek een alleseter. Dat verklaart ook waarom je ze soms aan een nimfje op maatje 16 vangt".

Bij het onderwerp glitter en flash komt Herman weer terug op vertrou-

wen. "Ik geloof niet dat er te veel of te weinig flashmateriaal in een streamer kan zitten. Je vist gewoon anders als je vol overtuiging met een streamer vist, dan wanneer dit vertrouwen niet aanwezig is. Zo was er iemand die met een uitgeholde halve sinaasappel snoek ving. Als je er maar in gelooft".

DRIE IN ÉÉN

Herman bindt zijn snoekstreamers bewust zo, dat er een onbalans in aanwezig is. Meestal bereikt hij dat door twee ogen van verschillende grootte in te binden. Ook kan aan de zijkant van de haaksteel een minirataelartje ingebonden worden. Door deze onbalans gaat de streamer bij het binnenstrippen zigzaggend door het water.

Daarnaast maakt hij zijn creaties graag topzwaar om een jig-effect te krijgen. Dit kan bijvoorbeeld door de vlieg van een epoxy kop te voorzien. Door na elke snelle strip even te wachten zal de streamer voorover duiken en ontstaat bij de volgende strip weer een opwaartse beweging.

Bovendien voorziet Herman zijn streamers graag van wijd uitstaande kragen van bucktail en streamerhair. Door de onderbrekingen in het strippen ontstaat een pulserend effect. Tijdens de strip zal de kraag door de waterdruk ingedruwd worden en vanaf het stopmoment na de strip weer terugveren. Op die manier zal de streamer, indien op de juiste manier gevist, dus zigzaggend, op en neer duikend en pulserend door het water gaan. "Ik geloof heilig in deze actie. Te vaak vragen mijn vismaten of ik hun een exemplaar kan lenen, omdat ik meer aanbeten krijg".

MISSERS

Herman vist zijn streamer aan een spinstangetje en 1 tot 1,5 meter

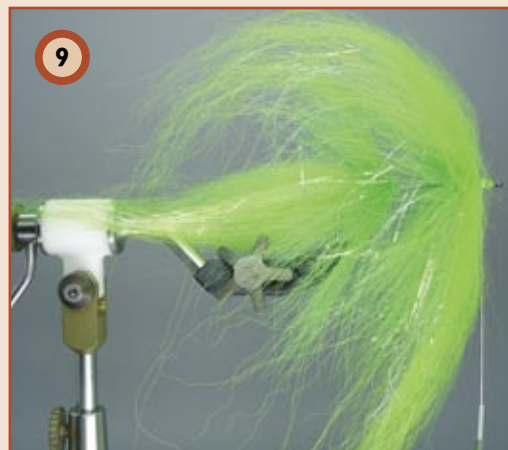
nylon met een dikte van ongeveer 60/00. "In principe is 30/00 dik genoeg voor de snoek. Maar om comfortabel en gericht een echt grote streamer te kunnen werpen, gebruik ik dikkere nylon. Met 30/00 wordt het een ongeleid projectiel. Het spinstangetje versterkt de zigzagactie van de streamer", licht Herman toe.

Dat snoeken een streamer vaak totaal missen, is Herman uiteraard ook bekend. Hij heeft hierover ook zijn ideeën: "Vergeet niet dat een snoek, vanwege de plaats van zijn ogen en zijn relatief lange bek en neus, een stuk voor zijn bek niets kan zien. Hij moet dus als het ware de baan waarin de streamer zich door het water beweegt doorrekenen en zodoende inschatten waar de streamer zich op het moment van zijn aanval zal bevinden. Als je dan te onregelmatig stript, of stopt met strippen omdat je de snoek ziet aankomen, gaat het mis. Het zijn geen forellen die leaderschuw zijn en op het laatste moment bewust de vlieg weigeren. Ook is de natuur niet zo inefficiënt dat ze uit zichzelf zo vaak zouden missen".

DE LAMA DECEIVER

De naam van deze streamer is ontstaan, toen deze nog met lamahaar gemaakt werd. Op dit moment wordt het lamahaar vervangen door streamerhair. Dit is afkomstig van IJslandse schapen. Het is goedkoper dan lamahaar en raakt niet zo snel in de knoop.

Om prettig met streamerhair te kunnen werken is een hondenborstel of -kam een essentieel hulpmiddel. Voordat je een pluk streamerhair afknijpt, moet je door goed te borstelen het webachtig ondermateriaal verwijderen. Hiertoe leg je de pluk bijvoorbeeld op je bovenbeen. Door te borstelen verwijder je ook de klitten uit het streamerhair, waardoor je tijdens het binden het streamerhair beter met de borstel kunt positioneren, zonder dat je het onder je binddraad vandaan trekt.

▶ OP DE VINGERS DE LAMA DEGEIVER GEKEKEN

MATERIAALLIJSTJE

haak:

Ad Swier Pikehook 8/0

binddraad:

UTC GSP 200

staart en vleugel:

Bucktail, flash en streamerhair

kop:

(optioneel: mini ratelaar) 3d oogjes en epoxy

- 1 Zet je haak in de vise met je binddraad boven de haakpunt. Bind als eerste onderdeel van de staart een toef groene bucktail in (foto 1). Zorg ervoor dat je ongeveer 4 mm van het uiteinde van de bucktail op de haaksteel bindt, zodat er een bindgebied ontstaat voor het hierna in te binden flashmateriaal.
- 2 Neem ongeveer 20 sprietjes van een flash materiaal. Zorg ervoor dat je binddraad aan de voorzijde van de bucktail hangt als je de toef sprietjes inzet en laat de toef ongeveer een halve centimeter naar rechts uitsteken. Terwijl je over het gebied van de 4 mm ingebonden bucktail naar achter bindt, verdeel je de toef flashmateriaal gelijkmatig rondom de haaksteel. Hierna vouw je het flash-materiaal dat je uit hebt laten steken terug naar achter en bind je er nog een keer overheen, naar het haakhoog. Op deze manier zit het dubbel ingebonden en trek je (of de snoek) het er niet makkelijk uit.
- 3 Knip een toef geel, geborsteld streamerhair van de skin en gebruik
- 4 Bind op dezelfde plaats groene chenille in en wikkel er een bobbel van, met een rechte voorkant. Bind de chenille aan de achterkant van de bobbel af, zodat de haaksteel aan de voorkant van de bobbel nog leeg is. Dit vergemakkelijkt bij de volgende stap het terugschuiven van de bucktail.
- 5 Knip een toef groene bucktail (gebruik zo lang mogelijke haren) en verwijder de kortste haren. Steek de toef bucktail ongeveer 1 cm over de bobbel chenille (met de haren naar achter wijzend) en leg twee slagen met je binddraad losjes over de toef. Trek nu langzaam je binddraad aan. De bucktail zal nu om de haaksteel draaien en zich als een uitstaande kraag rond de haak verdelen. De bobbel chenille helpt bij het uitstaan van de kraag. Als de bucktail niet gelijkmatig rond de haaksteel is verdeeld, zet je (weer losjes met twee wikkelingen) een klein toefje bucktail in op de plaats waar te weinig bucktail zit. Hierna trek je weer langzaam je binddraad aan, waardoor de bucktail het dunne (of open) gedeelte opvult. Als

een kam om de korte haren te verwijderen. Deze korte haren veroorzaken een te grote verdikking op de plaats waar je de toef inbindt en dragen niets waardevols aan de vlieg bij. Daarnaast zuigen ze ook veel water op, waardoor de vlieg onnodig zwaar wordt. Zorg er weer voor dat je de toef streamerhair inbindt als je binddraad zich vooraan bevindt en laat ook weer een stukje naar voren uitsteken. Verdeel het streamerhair, terwijl je naar achter bindt, gelijkmatig rondom de haak. Je kunt hierbij de borstel gebruiken. Als je over de staart tevreden bent, sla je het deel dat je naar voren had laten steken terug en bindt je het nog eens vast. Lijm je wikkelingen met een druppel superlijm.

de kraag naar je zin is, zet je het geheel nog eens met een paar wikkelingen vast en knip je het overtollige bucktail schuin af. Houd nu met de duim en wijsvinger van je ene hand de chenillebobbels stevig vast en duw met de duim en wijsvinger van je andere hand de bucktail-kraag stevig tegen de chenille aan. De bucktail zal nu maximaal, als een soort paraplu, uit gaan staan. Gebruik superlijm om de basis van de bucktail vast te zetten.

6 Breng je binnendraad naar het haakoog en bind op ongeveer 1,5 cm achter het oog de tweede bobbel chenille.

7 Je kunt het open gedeelte opvullen met chenille of tinsel. Maak op dezelfde manier zoals hiervoor beschreven weer een bucktailkraag en gebruik ook weer superlijm om te fixeren.

8 Op dit moment kun je aan de zijkant van de haaksteel een mini-ratelaar inbinden en de volgende stappen over de ratelaar heen binden.

Bind een toefje flashmateriaal in waarbij je vanaf de kant van het haakoog naar achteren wikkelt. Je verdeelt de flash gelijkmatig over de haaksteel en de bucktail-kraag. Ook nu moet je weer iets van het flashmateriaal bij het inbinden laten uitsteken, dat je op het einde weer terugvouwt en dubbel vastzet.

9 Bind een dun laagje streamerhair over de flash. Je kunt hiervoor het beste een aantal keren een klein plukje streamerhair rondom de haaksteel inbinden. Gebruik niet teveel streamerhair. Knip het overtollige materiaal af en zet het geheel vast met een druppel superlijm.

10 Bind aan de onderkant van de haaksteel een baard in van oranje streamerhair en whipfinish.

Neem de streamer uit de vise en borstel hem zodat het streamerhair rondom zo gelijkmatig mogelijk verdeeld is. De epoxy zal hierna de haren fixeren zoals je ze nu borstelt.

11 Zet een grote hairclip op de streamer om in de volgende stappen de haren uit de buurt van de epoxy te houden en zet de streamer weer terug in de vise.

Als je een ratelaar aan de zijkant hebt ingebonden, zet je ook aan die kant het grootste 3d plakoog. Heb je geen ratelaar gebruikt, zet het grootste oog dan aan de kant waar eventueel het meeste materiaal zit. Als beide kanten gelijk verdeeld zijn, maakt het niet uit waar je het grootste oog plakt. Gebruik in ieder geval twee ogen van ongelijke grootte.

Maak epoxy aan en vorm de kop. Breng de epoxy ook over de ogen aan. Als je de kop gevormd hebt, laat het geheel dan in een rotor drogen. Soms zuigt het materiaal zoveel epoxy op, dat de kop er na het ronddraaien niet mooi gevuld meer uitziet. In dat geval breng je een tweede laag epoxy aan om de kop mee af te werken. Tenslotte breng je met een watervaste stift zwarte strepen aan.

12 Op de laatste foto valt goed te zien dat de streamer gelijkmatig rondom de haaksteel is gebonden.